

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2641/22

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט א' שטיין
כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המערערים:

1. הפלחה מבואות ירושלים – אגודה חקלאית שיתופית בע"מ
2. שמעון אנטמן
3. יוסי גולדברג

נגד

המשיבים:

1. מקורות חברת המים הלאומית
2. מדינת ישראל
3. איגוד ערים איילון (ביוב, ביעור יתושים וסילוק אשפה
4. איגוד משתמשי מימי איילון אגודת מים שיתופית חקלאית
5. כלל חברה לביטוח בע"מ

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 15.02.2022 בת"א 15-06-1253 שניתן על ידי כב'
סגן הנשיא א' סטולר

תאריך הישיבה:

ט' בסיון התשפ"ג (29.05.2023)

בשם המערערים:

עו"ד אייל בר אליעזר; עו"ד קרן דיאמנט-פורת

בשם המשיבה 1:

עו"ד שי כהן; עו"ד אור אמזל; עו"ד סיואר

אגבאריה

בשם המשיבה 2:

עו"ד מלי אומיד ברגר

בשם המשיב 3:

עו"ד טל מסר

בשם המשיב 4:

עו"ד טל ניצן

בשם המשיבה 5:

עו"ד שי שחק; עו"ד ספי כהן

פסק-דין

1. למטעי עצי השקד של המערערת 1 ולמטעי האגסים והאפרסמונים של המערערים 2-3 נגרמו נזקים שהתבטאו במות חלק מהעצים בחלקותיהם.

המערערים טענו כי הנזקים נגרמו מאחר שהמשיבות סיפקו מים שאינם ראויים להשקיה עקב ריכוז מלחים גבוה וריכוז אלומיניום. המשיבות טענו כי הגורם לנזק נובע משתילה בקרקע אטומה שאינה מתאימה לגידולים אלה, וכי העצים מתו מעודף מים בשנים הגשומות, עקב הצטברות מים בשכבה האטומה, מה שגרם לרקב של השורשים ולתמותת העצים. המשיבות אף טענו כי המערערים הוזהרו מראש שלא לטעת בשטחים אלה.

בית משפט קמא, לאחר שבחן את ראיות הצדדים, דחה את התביעה ועל כך נסב הערעור שלפנינו.

3. לאחר שעיינו בחומר הרב שהניחו הצדדים לפתחנו, ולאחר ששמענו טיעוני הצדדים, מצאנו כי אין מקום להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא.

הלכה עמנו כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות. כלל זה כוחו יפה גם כאשר הערכאה הדיונית מבכרת חוות דעתו של מומחה של אחד הצדדים על פני חוות דעתו של משנהו. בית משפט קמא קבע כי המערערים לא הצליחו להוכיח את תביעתם ואף קבע פוזיטיבית כי יש להעדיף את עמדת המשיבות. בית המשפט העדיף את חוות דעתם של מומחי המשיבות (פרופ' מינגלגרין וד"ר אבידן וכן את עדותו של מר חנוך) על פני חוות דעתו של מומחה המערערים (פרופ' שוסייב), חוות דעת שנתמכו בעדויות וגם בהגיון ובשכל הישר. כך, לדוגמה, אם הבעיה הייתה במי ההשקיה, תמיהה היא מדוע לא כל העצים מתו; הנזק היה אמור להתבטא ביכול נמוך יותר ולא במות העצים; ניתן היה לצפות למוות איטי של העצים בעוד ששנה לפני כן היה יכול שיא; בזמן אמת המערערים עצמם טענו בפני הקרן לנזקי טבע כי העצים מתו בשל עודפי מים.

לכן, גם אם שגה בית המשפט בקביעתו כי המטעים לא נטעו על גרודיות, הרי שאין בכך כדי לפגוע באופן מהותי בממצאי העובדה והמסקנות שהסיק מממצאים אלה.

[במאמר מוסגר נציין כי ספק אם היה מקום לייחס למערערים 2-3 חוסר תום לב ושימוש לרעה בהליכי בית משפט, בהינתן שהפיצוי שקיבלו בשעתו מהקרן לנזקי טבע עניינו ביכול שאבד, להבדיל ממות העצים עצמם].

4. סופו של דבר, שאנו מאמצים את פסק דינו של בית משפט קמא מכוח סמכותנו לפי תקנה 148(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, ומשכך הערעור נדחה.

המערערת 1 תשא בהוצאות המשיבות בסך 5,000 ₪ כל אחת (סה"כ 25,000 ₪) והמערערים 2-3 ישאו בהוצאות המשיבות בסך 2,500 ₪ כל אחת (סה"כ – 12,500 ₪).

ניתן היום, י"ט בסיון התשפ"ג (8.6.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט